

og derpaa vilde der ikke kunne raades Bød, om Biskopperne bestilte visse Folk til Gjæld; thi Biskopperne ville tilhøre den ene eller den anden Retning, og de ville da foretrække Mand af deres Retning. Jeg troer ikke, at denne Foranstaltning vil fyldestgjøre den Trang til større Frihed, der er i Kirken; jeg troer, at man ikke vilde vinde noget Væsentligt derved; thi de siendige Forhold gjøre det ikke vanskeligt, selv under Sygdom og Vacance, at faa et Præstefald røgtet.

Jeg skal altsaa henstille til Thinget, hvad det nu vil gjøre; om det vil følge Fleertallet og blot vedtage Endringen til § 1 og dermed lade Lovforslaget gaae til 3die Behandling, eller følge mig og gjenoptage det i forrige Samling af dette Thing mod 8 Stemmer vedtagne Lovforslag om Afgang for dem, der have løst Sognebaand, til at benytte deres egen Sognekirke og Kirkegaard, vedtage det uforandret som ifjor, og derved søge at skaffe den kongelige Anordning af 2den October 1862 en større Sikkerhed for ikke at blive tagen tilbage derved, at den bliver til Lov. Hvis man vil dette, vil det blive nødvendigt at ændre § 6, hvorimod § 5 uforandret kan gaae over. Det vil fremdeles være nødvendigt at foretage en Endring i Titelen til Loven, enten optage den forrige Titel, eller kalde den Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 4de April 1855; men det vil kunne stee til 3die Behandling. Jeg skal erindre om, at den høitærede Minister ved 1ste Behandling erklærede, at han ikke havde nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa dette Lovforslag, naar det blev vedtaget uforandret som i forrige Samling. Det er af denne Grund, at jeg har optaget det uforandret, skjøndt jeg ikke indseer Nødvendigheden af, at Biskoppens Tilladelse skal indhentes til Afholdelse af Attergang; men for ikke at lægge nogen Vanskelighed veien for Forslaget, har jeg holdt mig ordret dertil. Endelig er der det Tredie, om det ærede Thing vil følge Mindretallet og nægte Overgangen til 3die Behandling.

Sasle: Den ærede Ordfører har nysgjort Thinget bekendt med, hvorledes Stillingen har været i Udvalget, og han har til-

deels motiveret den Endring, som jeg med 3 andre Medlemmer har tilladt mig at stille til Lovforslaget. Jeg skal ikke her begrunde Lovforslaget i dets Heelhed, men blot henvisse til, hvad der blev anført for det ved første Behandling. Af Betænkningen have de ærede Herrer seet, at det, vi lægge væsentlig Vægt paa, er, at det, for at man virkelig skal kunne slutte sig til den Præst, som man efter sin Overbeviisning finder at kunne slutte sig til, er en Nødvendighed, at Loven af 4de April 1855 faaer en Udvidelse. Vi, der have stillet Forslaget, have derfor ikke haft nogen Bimærkning ved det, og Grunden til, at vi ere komne frem med en Endring, ligger ikke i nogen Saadan, men Grunden er kun den, at komme imøde og muligviis derved beseire den Modstand, der har reist sig imod Lovforslaget. Det blev ytret, at ved et Forslag som det nuværende vilde Folkkirken falde fra hinanden i mange Smaamenigheder, men det vil jo naturligtviis, naar der ikke bliver mindre Menigheder, end her er foreslaaet, ikke blive Tilfældet. Naar der er udtalt Frygt for, at man skulde slutte sig til uverdige Mænd, saa har den ærede Ordfører allerede besvaret dette og viist, at denne Frygt maa forsvinde, naar der skal Saamange som 30 Familier til for at danne en Menighed. Der er endvidere ytret Frygt for, at en tjenstledig Capellan skulde hellere ønske denne Stilling, som et Slags fri Præst og derfor søge at danne sig en Frimenighed istedetfor at søge en fast Stilling; det vilde være meget vanskeligt for ham at gjøre det Forsøg, naar der skal saa mange Familier til at danne en Menighed, som kan faae Ret til at bestaae indenfor Folkkirken. I det Hele troer jeg, at der ikke er nogen Grund til at frygte for Misbrug; jeg troer, at hvad der blev anført med Hensyn til dette Forslag, kun er Gjentagelse af, hvad der i sin Tid blev anført mod Sognebaands Løsning i det Hele, og jeg troer, at vi med Hensyn til Loven af 4de April 1855 have saamegen Erfaring for, at der ikke har fundet Misbrug Sted; at man vanskeligt vilde faae Folk til at troe, at der skulde finde større Misbrug Sted, hvis denne Lov blev vedtagen. Der kommer desuden et Moment til, og det er det, at, for at det skal